

Konuş Çocuk

– Elif Ekici · 14 Ekim 2016

KONUŞ ÇOCUK

Kırılır boynu bükük küçücük bir yumurcak
Çatlamış elindeki en sevdiği oyuncak
Bilmez anlamaz sanıyorlar dünyanın oyununu
Gülüp anlatmıyorlar bu oyunun sonunu

Yıkık,virane,yürek vurgunu çocuk
Kaldır başını görsünler cennet bahçesini
Kim sorarsa söyle,susma,konuş.
Yaksın ciğerleri cümlendeki sıcacık bir dokunuş.

Şekerli bir cümle kur tadı damağımızda
Konuş çocuk susma dillendir acılarını
Hangi vicdan söndürür içindeki yangını?
Hangi beden kaldırır bu yükün ağırlığını?

Çıkar o dilindeki şarkıyı
Biz bilmeyiz ezberimizde yok
Öğret bize bildiğin en güzel nağmeleri
Söylet bize bildiğin tüm ezgileri

Kaldır başını çocuk eziliyorum
Konuş çığlık olsun sesin
Yeniden inşâ edelim harap dünyanı
Gözlerin toprağa bakarken neyleyim ben dünyanı

Yangının alev alev gören bilen var mıdır?
İmdatına yetişen bir çift el var mıdır?
Bilirim içinde yükselir sesin çığlık
Bu yükselen çığlığı acep duyan var mıdır?

Elif Ekici